

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кзз 38/05
07.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Драгомира Милојевића, Николе Мићуновића, Анђелке Станковић, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа, и саветника Врховног суда Гордане Маравић, записничара, у кривичном предмету против окривљеног АА и др, због кривичног дела неовлашћено држање ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 2. у вези става 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 414/05 од 26. априла 2005. године, подигнутом против правноснажне пресуде Врховног суда Србије у Београду, Кж. I 1237/03 од 15. новембра 2004. године у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, као и окривљеног ББ, а у присуству окривљеног АА, те бранилаца окривљених, адвоката АБ и АВ, дана 07. априла 2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 414/05 од 26. априла 2005. године, подигнут против правноснажне пресуде Врховног суда Србије у Београду Кж. I 1237/03 од 15. новембра 2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Врховног суда Србије у Београду Кж. I 1237/03 од 15. новембра 2004. године, уважене су жалбе бранилаца тада оптужених АА и ББ и преиначена пресуда Окружног суда у Лесковцу К. 29/03 од 21. маја 2003. године, тако што је против окривљених са личним подацима како стоји у изреци пресуде, другостепени суд на основу одредбе члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку, одбио оптужбу да би радњама описаним у изреци пресуде извршили кривична дела и то окривљени АА неовлашћено држање ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 2. у вези става 1. ЗОМ РС, а окривљени ББ неовлашћено држање ватреног оружја муниције или експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 2. истог Закона.

На основу одредбе члана 197. став 1. ЗКП, окривљени су ослобођени плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала.

У ставу 2, другостепене пресуде одбијена је као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Лесковцу.

У захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 414/05 од 26. априла 2005. године, подигнутом против пресуде Врховног суда Србије у Београду Кж. I 1237/03 јавни тужилац истиче као законски основ за изјављивање овог ванредног-правног лека, битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, као и повреду кривичног закона из члана 369. став 1. тачке 1. и 2. ЗКП, с`предлогом да Врховни суд уважавањем захтева утврди да је повређен кривични закон доношењем другостепене пресуде у корист окривљених АА и ББ.

У седници већа одржаној у смислу одредбе члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, Врховни суд је, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, као и окривљеног ББ, а у присуству окривљеног АА и бранилаца адвоката АБ и АВ, размотрио све списе кривичног предмета, па је оценивши наводе захтева јавног тужиоца, нашао:

Захтев није основан.

У захтеву јавни тужилац тврди да се у радњама окривљених стичу сва законска обележја кривичног дела из члана 33. став 3, односно из става 2. Закона о оружју и муницији РС, јер добровољно нису пријавили и предали овлашћеним државним органима, оружје и муницију које су неовлашћено држали, у периоду када је важила Наредба о легализацији, предаји оружја ("Службени гласник РС", број 31/03 и 37/03), а која се на њих није могла односити због наведених околности. Ово тим пре, што је кривично гоњење само привремено искључено, дакле, у периоду важења ове Наредбе, а одредба члана 354. тачка 3. ЗКП, прописује – да ће се оптужба одбити ако постоје околности које условљавају трајно искључење кривичног гоњења. На овај начин повређен је кривични закон, када суд налази да дело за које се оптужени (окривљени) гони није кривично дело, односно да ли има околности које искључују кривичну одговорност како је то наведено у захтеву јавног тужиоца – члан 369. тачка 1. и 2. ЗКП, а учињена је и битна повреда одредаба кривичног поступка, јер није било основа за примену члана 354. тачка 3. ЗКП и одбијање оптужбе већ евентуално за доношење пресуде на основу одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП, којом би окривљени били ослобођени од оптужбе.

Међутим, Врховни суд налази да је према утврђеном чињеничном стању, окривљени АА спорно оружје и муницију неовлашћено држао у периоду од краја октобра 2000. до 07. априла 2003. године, а окривљени ББ од октобра 2000. године до 14. априла 2003. године, када је оружје и муниција пронађена код окривљених и одузета од стране овлашћених службених лица СУП-а Лесковац.

Наредба о легализацији и предаји оружја ("Службени гласник РС", број 31/03 и 37/03) од 24. марта 2003. године, прописује у тачки 1. да власници оружја који немају оружни лист, одобрење за држање трофејног оружја, могу док траје ванредно стање, а најкасније у року од 30 дана од дана ступања на снагу ове Наредбе, поднети захтев да им се изда оружни лист, односно одобрење за држање трофејног оружја, надлежном органу. У тачки 3. Наредбе, прописано је да власници који држе и носе оружје, чије је набављање, држање и ношење забрањено, могу у року из тачке 1. ове Наредбе предати оружје надлежном органу, полицијској станици, гарнизону Војске Србије и Црне Горе, у складу са њиховим актом у месту пребивалишта власника оружја, па даље у тачки 4. је прописано да власници оружја који предају у прописаном року то оружје, неће одговарати за неовлашћено држање и ношење оружја.

Према томе из изреке и образложења другостепене пресуде која је предмет побијања у захтеву јавног тужиоца несумњиво произилази да другостепени суд не налази да је првостепеном пресудом повређен кривични закон код питања да ли су инкриминисане радње окривљених АА и ББ, по закону кривично дело, нити да ли постоје околности које искључују кривичну одговорност, него управо да је првостепеном пресудом повређен кривични закон јер су постојале околности које трајно искључују кривично гоњење против окривљених (члан 369. тачка 3. ЗКП).

Кривично гоњење власника оружја (и муниције), искључено је у периоду када је Наредба објављена и ступила на снагу, а то је од 24. марта до 23. априла 2003. године. Окривљенима АА и ББ стављено је на терет оптужним актом Окружног јавног тужиоца у Лесковцу да су у критичном периоду неовлашћено држали оружје и муницију, односно експлозивне материје чије држање је грађанима забрањено, а које је у периоду важења Наредбе о легализацији и предаји оружја код њих пронађено и од њих одузето.

Будући да је кривично гоњење против окривљених предузето у периоду када је оно трајно искључено по Кривичном закону, то је ваљало оптужбу одбити против окривљених, применом одредбе члана 354. тачка 3. ЗКП, а због кривичног дела из члана 33. став 3, односно из става 2. у вези става 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Управо супротно од навода захтева јавног тужиоца, примена Наредбе о легализацији и предаји оружја значи трајно искључење кривичног гоњења за период важења ове Наредбе од 24. марта до 23. априла 2003. године, па власници оружја, муниције и експлозивних материја не могу бити изложени кривичном прогону у време важења овог подзаконског прописа, са законском снагом. Дакле, смисао Наредбе јесте

да држава није хтела кривични прогон лица која неовлашћено држе оружје и муницију, експлозивне материје, већ да им омогући да легалним путем предају такво оружје надлежним државним органима у назначеном периоду, што им није омогућено јер им је оружје одузето у време када је кривично гоњење било трајно искључено за тај период.

Због наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде, у смислу одредбе члана 424. Законика о кривичном поступку.

Председник већа-судија,

Новица Пековић, с.р.

Записничар,

Гордана Маравић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈЧ